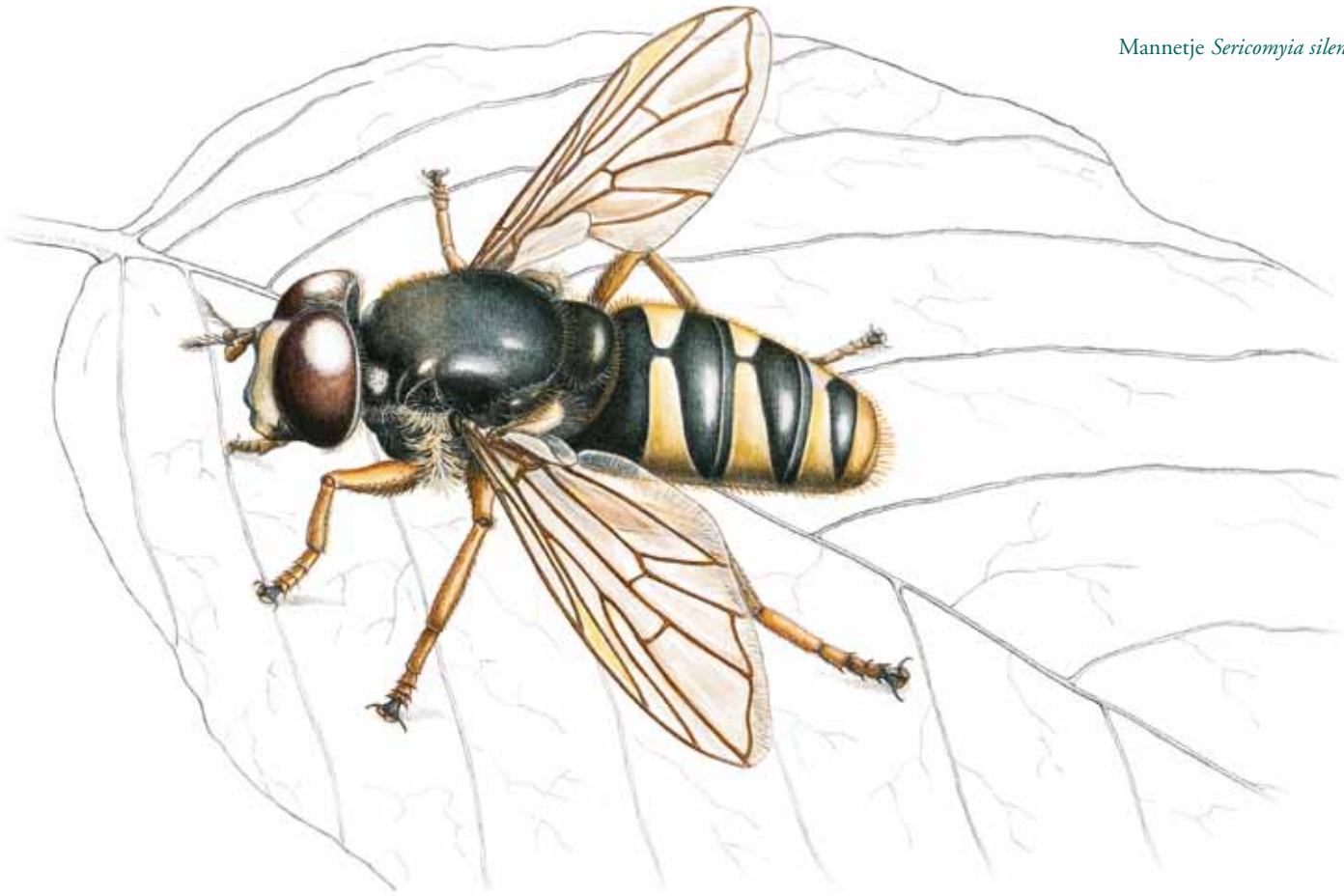
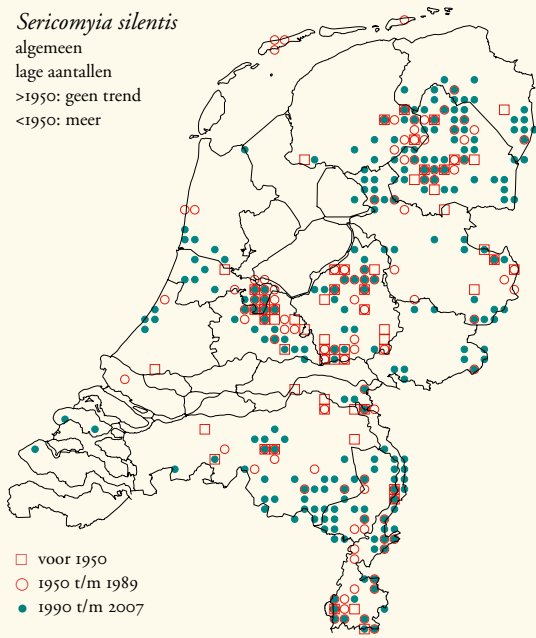

Mannetje *Sericomyia silentis*.*Sericomyia silentis*

algemeen
lage aantallen
>1950: geen trend
<1950: meer

(vandaar de vermoedelijk ironisch bedoelde naam *silentis*; zie ook het tekstkader *Zingende zweefvliegen* in hoofdstuk 3). In de nazomer kan *S. silentis* talrijk zijn op heidevelden. Hier kunnen ze ook honingbijen wegjagen van bloemen. De larve is gevonden in verschillende aquatische milieus, soms geassocieerd met rottend hout (SPEIGHT 2003A), maar is nog niet beschreven.

Summary – Common. More common before 1950. Mainly open, wet habitats, often near forest.

Sphaerophoria Langlijven

wvs

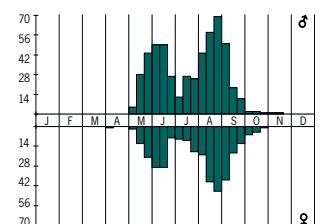
Kleine tot middelgrote, slanke, langgerekte zweefvliegen (5-12 mm) met gele of oranje banden of vlekken op een zwarte ondergrond. De borststukrug wordt aan de zijkanten begrensd door een heldergele band, soms over de gehele lengte, soms alleen langs de voorste helft.

Taxonomie en determinatie

Door de onderlinge sterke gelijkenis is pas tegen het einde van de jaren 1980 dankzij genitaalonderzoek de status van de Europese soorten duidelijk geworden (CLAUSSEN 1984, GOEDLIN DE TIEFENAU 1974, 1989). Determinatie is mogelijk met alle gangbare Noordwest-Europese werken. Van veel soorten zijn vrouwtjes niet te determineren, terwijl mannetjes alleen aan de genitaliën op naam te brengen zijn. Van die soorten zijn hier alleen mannetjes in de vliegtijd-diagrammen en verspreidingskaarten opgenomen.

Verspreiding

Holarctisch en oriëntaals genus. Uit Europa zijn nu twintig soorten bekend, waarvan er elf in Nederland voorkomen. Uit het nabije buitenland zijn *S. bankowskiae* Goeldlin, 1989

Sericomyia silentis

en *S. shirchan* Violovitsh, 1957 bekend, die mogelijk in Nederland gevonden kunnen worden (zie hoofdstuk 8).

Ecologie

De vliegen zijn frequente bloembezoekers. De meeste soorten bezoeken zeer uiteenlopende bloemen, waaronder ook grassen en weegbree. *Sphaerophoria scripta* is een zeer goede trekker (AUBERT ET AL. 1976), van de andere soorten bestaat geen indicatie van trekgedrag. De paring geschiedt in touwtrekhouding. Voor zover bekend zijn alle larven bladluisers die leven op lage kruiden en grassen (ROTHERAY 1993).

Sphaerophoria batava Zandlanglijf

WVS

Middelgrote *Sphaerophoria* met brede gele banden op achterlijf. Alleen mannetjes aan genitaliën te herkennen. Lengte 7-10 mm.

Deze soort is in 1974 onderscheiden van *S. taeniata* (GOELDLIN DE TIEFENAU 1974), maar in de Nederlandse literatuur heeft het tot ver in de jaren 1980 geduurd voordat de soort werd geaccepteerd.

Verspreiding en vliegtijd

Europees. Van Finland tot de Pyreneeën en van Ierland via de Alpen tot in voormalig Joegoslavië.

In Nederland vrij algemeen in het binnenland, met name op de hogere zandgronden. Ook vrij algemeen in de duinen, maar (vrijwel) ontbrekend in de Delta en ten noorden van Schoorl (NH). In het kustgebied slechts incidentele waarnemingen.

In sommige jaren, zoals in 1980, opvallend minder talrijk dan in andere (VAN DER GOOT 1981C). Lokaal neemt de soort af (BARENDREGT 1994), maar sinds 1950 is hij landelijk toegenomen. Twee generaties.

Ecologie

Hoofdzakelijk in droge heide en schrale droge graslanden,

maar ook in bosranden. In het kustgebied in parken en wegbermen. In het buitenland in allerlei zonnige droge biotopen (BARKEMEYER 1994), bijvoorbeeld op heide of in open plekken in naald- of beukenbos (BALL & MORRIS 2000, SPEIGHT 2001, TORP 1994).

De soort kan in grote aantallen in heidevelden foerageren op struikhei en tormentil, maar in bosranden en wegbermen worden ook veel andere bloemen bezocht. Hij zont op bladeren.

De afname bij Boeschoten (GE) wordt mogelijk veroorzaakt door zure regen, waardoor zich een algenlaag op de bladeren zou ontwikkelen; hierdoor neemt het aantal bladluizen af en daarmee het aantal zweefvlieglarven (BARENDREGT 1994). De onvolwassen stadia zijn onbekend.

Summary – Fairly common. Less common before 1950, increased since. Mainly dry heathland and sparsely vegetated dry grassland, but also along forest edges.

Sphaerophoria chongjini Oosterse langlijf

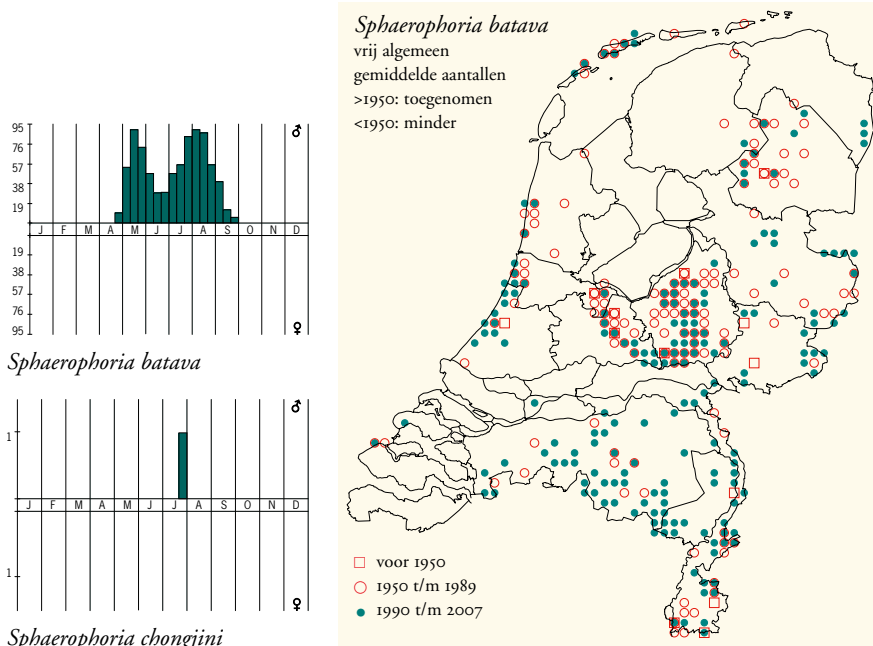
WVS

Middelgrote, lichte *Sphaerophoria* met brede gele banden op achterlijf. Alleen mannetjes te herkennen aan genitaliën. Lengte 7-10 mm.

Verspreiding en vliegtijd

Palaarctisch. Van West-Europa tot in Japan. In Europa van Finland en Zweden tot Zuid-Frankrijk en Noord-Oekraïne (DECLÉER 1989). In België zeldzaam, met enige waarnemingen uit de Ardennen (VERLINDEN 1991).

In Nederland bekend van een mannetje in het Bunderbos op 30 juli 1969 (LUCAS 1981), maar dit exemplaar is niet teruggevonden in de onderzochte collecties. Lucas (1981) meldt dat *Sphaerophoria*-deskundige Goeldlin de Tiefenau het materiaal heeft gedetermineerd. We gaan er daarom vanuit dat deze determinatie correct is. Mogelijk staat het exemplaar in de collectie van Goeldlin de Tiefenau in Lausanne, Zwitserland.

Waarschijnlijk een generatie, net als in België (VERLINDEN 1991).

Ecologie

De enige Nederlandse waarneming is uit een voedselrijk Zuid-Limburgs hellingbos. Uit Noord-Europa is *S. chongji-ni* bekend van zonnige beschutte bosranden met veel bloeiende planten (DECLER 1989). In Midden-Frankrijk is de soort gevonden op een droog grasland met struiken (DECLER 1989). Bloembezoek is alleen gemeld van ganzerik (SPEIGHT 2001). De onvolwassen stadia zijn onbekend.

Summary – Only one record: a male in 1969 in a well-developed deciduous forest on calcareous soil.

Sphaerophoria fatarum Kleine gevlekte langlijf

WVS

Vrij kleine donkere *Sphaerophoria* met kleine gele vlekken op achterlijf. Alleen mannetjes te determineren aan genitaliën. Lengte 6-8 mm.

Pas in 1989 onderscheiden van de boreale *S. abbreviata* (GOELDLIN DE TIEFENAU 1989; voordien werd *S. fatarum* als *S. abbreviata* voor Nederland vermeld).

Verspreiding en vliegtijd

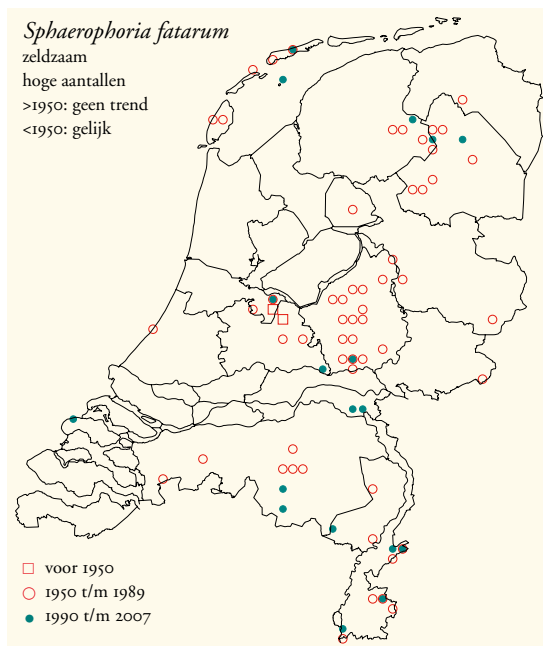
Palearctisch. Van West-Europa tot in Japan. De verspreiding is niet goed bekend wegens verwarring met *S. abbreviata*. In Europa bekend van Noord-Finland tot de Alpen en van Ierland tot Duitsland. In Zwitserland hoofdzakelijk gevonden boven 1800 meter.

In Nederland zeldzaam op de Waddeneilanden en het binnenland. In het binnenland duidelijk achteruitgegaan.

Twee generaties.

Ecologie

Natte heidevelden, schrale vochtige graslanden en hoogveen, veelal met struiken of kleine boomgroepen. Dit komt

overeen met de habitat in omliggende landen (BARKEMEYER 1994, STUBBS & FALK 2002, TORP 1994, VERLINDEN & DECLER 1987).

De soort bezoekt veelvuldig allerlei soorten bloemen. De eerste generatie foerageert op cypergrassen, grassen (VERLINDEN & DECLER 1987) en mannelijke wilg, de tweede generatie vooral op dophei en struikhei.

De onvolwassen stadia zijn onbekend.

Summary – Rare. No apparent trends. Wet heathland, sparsely vegetated wet grassland and moorland, mostly with shrubs or some trees.

Sphaerophoria interrupta Grote gevlekte langlijf

WVS

Vrij grote *Sphaerophoria* met brede vlekkenparen op achterlijf. Alleen mannetjes te herkennen aan genitaliën. Lengte 7-10 mm.

Verspreiding en vliegtijd

Palearctisch. Van West-Europa en Noord-Afrika tot in Japan. In Europa van Finland tot het Middellandse-Zeegebied en van Ierland tot in Rusland.

In Nederland vrij zeldzaam, maar veel vindplaatsen in het rivierengebied en Utrecht. In de duinen alleen op Terschelling en rond Leiden, maar daar veel aangetroffen. De soort is sterk achteruitgegaan in Limburg en op de hoge zandgronden, maar daarbuiten juist meer waargenomen.

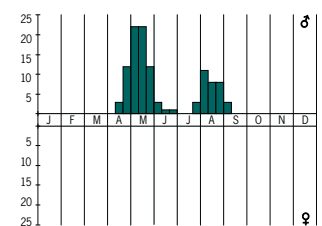
Twee generaties, mogelijk drie.

Ecologie

Hoogveen, heide, vochtige hooilanden (ook in uiterwaarden), bij duinmeren en op de overgang van kwelder naar duingebied. De achteruitgang in sommige gebieden komt mogelijk door verontreiniging van laaglandbeken (VERLINDEN & DECLER 1987).

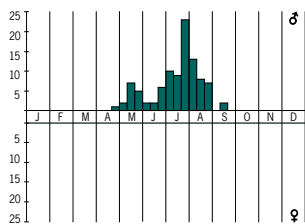
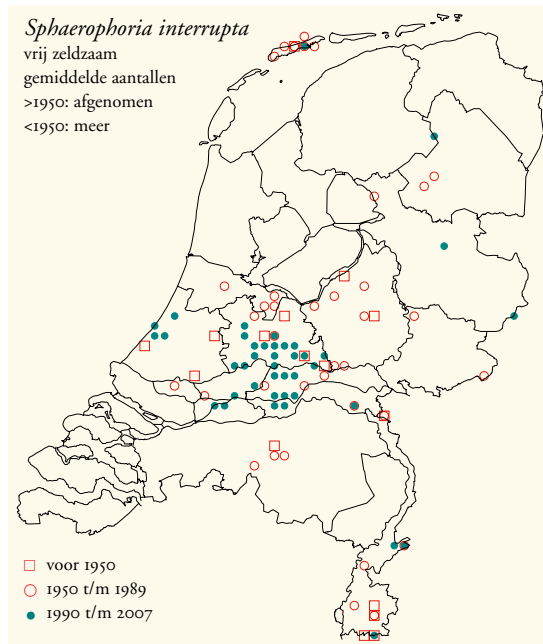
De soort vliegt laag tussen de vegetatie en bezoekt een grote verscheidenheid aan bloemen.

Sphaerophoria fatarum mannetje op wilgenkatje. Dit is een van de weinige *Sphaerophoria*-soorten met vlekjes op het achterlijf in plaats van bandjes.

Sphaerophoria fatarum

Vrouwtje *Sphaerophoria loewi* op bloeiende bies.

Sphaerophoria interrupta

De larve is in het voorjaar gevonden op dagkoekoeksbloem en glanzige hoornbloem (STUBBS & FALK 2002). De larve is afgebeeld in Rotheray (1993).

Summary—Scarce. More common before 1950, decreased since. Strongly decreased in for instance the south-east

(loamy soil) and eastern parts (sandy soil) of the country, but increased in other parts. Moorland, heathland, wet hay meadows (including floodplains).

Sphaerophoria loewi Zilte langlijf

wvs

Middelgrote *Sphaerophoria*, de enige met geheel zwarte antennen. Achterlijf oranje getekend met blauwe zweem over het zwart en naar achteren toe duidelijk verbreed. Lengte 7-9 mm.

Verspreiding en vliegtijd

Palaarctisch. Van West-Europa tot in Mongolië. In Europa van Zuid-Finland tot Zuid-Frankrijk en van Ierland tot in Roemenië. De soort is in Europa beperkt tot kuststreken, maar komt in Azië ook in het binnenland voor.

In Nederland zeer zeldzaam in het kustgebied. Het Naardermeer is de enige vindplaats met waarnemingen uit verschillende periodes. Verder verspreide waarnemingen, grotendeels uit gebieden met brakke kwel of brak oppervlaktewater: Texel, Koedijk (NH), het Spui (riviertje in ZH), Botshol (UT) en Moddergat (FR).

Aantal generaties onbekend.

Ecologie

Rietlanden en stroken riet of heen in brak water. Ook gevangen in bloemrijke graslanden op klei. Uit het buitenland

zijn waarnemingen bekend bij mattenbies (Ierland; SPEIGHT 2001) en ruwe bies (Zweden; pers. obs. W. van Steenis). De imago's vliegen tussen in het water staande hoge riet- of biezenvegetatie of in graslanden in de directe nabijheid en bezoeken bloemen van heen, riet en waterscheerling (TORP 1994). De onvolwassen stadia zijn onbekend.

Summary – Very rare. Decreased since 1950. Threatened. Brackish marshes with reed and *Bolboschoenus*, also flower-rich grasslands on clay soil.

Sphaerophoria philanthus
 Donkere langlijf

WVS

Vrij kleine donkere *Sphaerophoria* met gele vlekken op achterlijf, die soms smal verbonden zijn. Alleen mannetjes te herkennen aan genitaliën. Lengte 7-8 mm.

Verspreiding en vliegtijd

Holarctisch. Vermoedelijk van West-Europa tot in Oost-Siberië en in Noord-Amerika. In Europa van Noord-Noorwegen tot Zuid-Duitsland en van Ierland tot in Oostenrijk. Precieze verspreiding onduidelijk door verwarring met de recent beschreven *S. borealpina* Goëllin de Tiefenau, 1989.

In Nederland vrij zeldzaam op de zandgronden, maar vrij algemeen op de Waddeneilanden, in Drenthe en op de Veluwe.

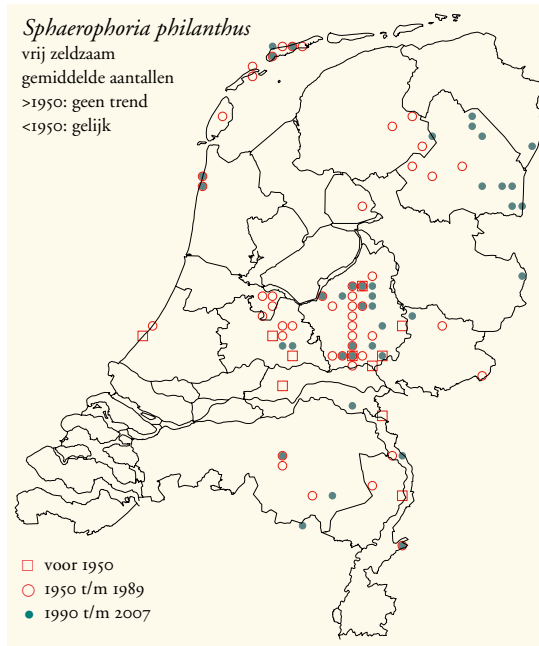
Twee generaties. Mogelijk bestaat de zomerpopulatie uit twee elkaar sterk overlappende generaties.

Ecologie

Hoogveen, vochtige heidevelden, schrale graslanden en vochtige duingraslanden.

De soort vliegt tussen lage vegetatie en bezoekt veelvuldig bloemen.

De onvolwassen stadia zijn onbekend.

Summary – Scarce. No apparent trends. Moorland, wet heathland, sparsely vegetated wet grassland and wet coastal dune grassland.

Sphaerophoria potentillae
 Hoogveenlanglijf

WVS

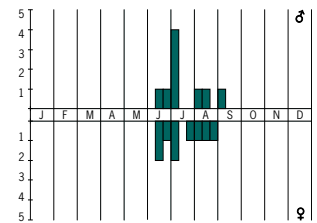
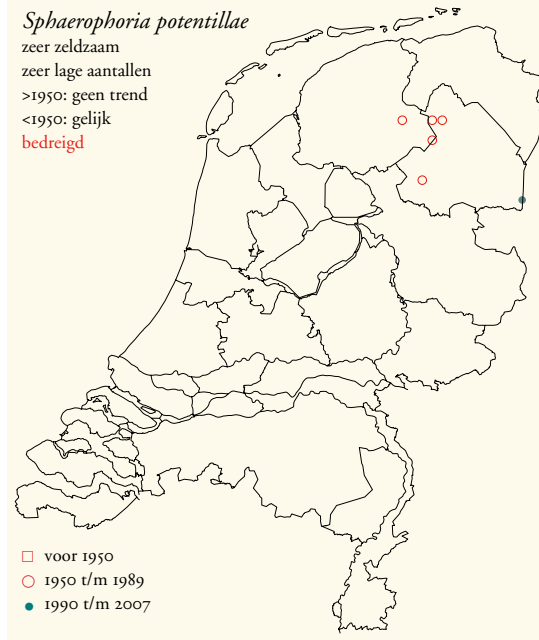
Vrij kleine *Sphaerophoria* met vrij brede gele banden op achterlijf die over zijnaad gaan. Band op rugplaatje 4 soms smal gescheiden. Alleen mannetjes te onderscheiden aan genitaliën. Lengte 6-7 mm.

Verspreiding en vliegtijd

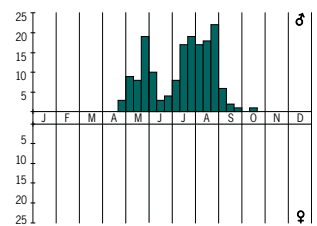
Europees. Alleen bekend uit het noordwesten: Zuidwest-Engeland, Denemarken, Nedersaksen, Sleeswijk-Holstein en de Benelux. Zeer lokaal.

Sphaerophoria potentillae

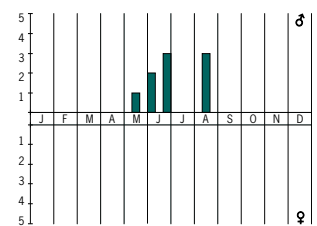
zeer zeldzaam
 zeer lage aantallen
 >1950: geen trend
 <1950: gelijk
 bedreigd

Sphaerophoria loewi

Sphaerophoria philanthus

Sphaerophoria potentillae

In Nederland zeer zeldzaam en alleen bekend van het Fochtelooërveen op de grens van Friesland en Drenthe en van het Bargerveen (DR). Recent alleen bekend uit het Bargerveen. Aantal generaties onbekend.

Ecologie

Hoogveen en hoogveenrestanten. Ook in Noord-Duitsland uitsluitend in deze biotopen (CLAUSSEN 1984): de vindplaats op Norderney, in het Duitse waddengebied, is een vochtige heide met dophei met overgangen naar berken-elzenbroek. In Engeland op vochtige heigraslanden (STUBBS 1996). Bloembezoek is in Noord Duitsland op tormentil waargenomen (CLAUSSEN 1984) en in Engeland op boterbloemen, duizendblad en tormentil (BALL & MORRIS 2000). Uit Denemarken worden daarnaast nog kleine bevernel en pastinaak genoemd (TORP 1994). De onvolwassen stadia zijn onbekend.

Summary – Very rare. No apparent trends. Threatened. Two populations known, both from moorlands.

Sphaerophoria rueppelli Kleine langlijf

wvs

Kleine *Sphaerophoria* met relatief kort achterlijf en oranje in plaats van heldergele banden. Lengte 5-8 mm.

Verspreiding en vliegtijd

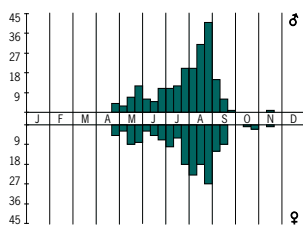
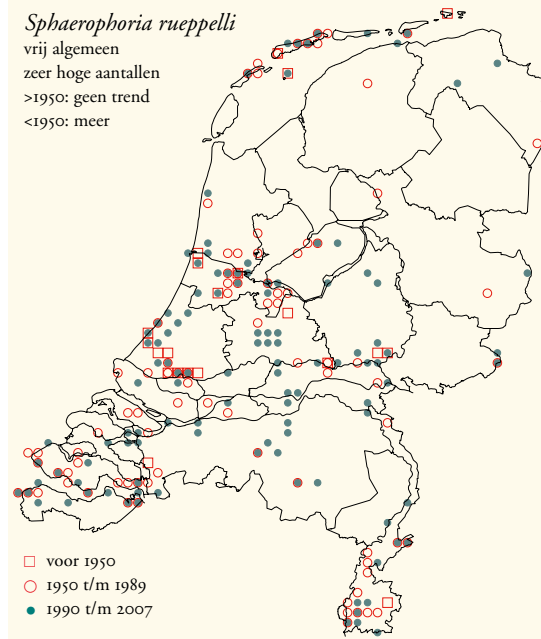
Palaarctisch en afrotropisch. Van West-Europa en Afrika (tot Kenia) tot in China en Korea. In Europa van Zuid-Scandinavië tot aan de Middellandse Zee. In Zuid-Europa talrijk, ook in het binnenland, maar naar het noorden steeds meer beperkt tot de kust.

In Nederland algemeen op de Waddeneilanden en in de Zeeuwse Delta, vrij algemeen in het kustgebied en vrij zeldzaam elders in de duinen en in Zuid-Limburg. In het binnenland zeldzaam.

Twee of drie generaties.

Sphaerophoria rueppelli

vrij algemeen
zeer hoge aantallen
>1950: geen trend
<1950: meer

Sphaerophoria rueppelli

Ecologie

Ruderal terreinen en akkers met lage of middelhoge pioniervegetaties. Talrijk op kwelders en schorren.

Vliegt tussen de vegetatie en foerageert regelmatig op allerlei bloemen. Territoriumgedrag wordt incidenteel waargenomen. Twee mannetjes vliegen hierbij rustig achter elkaar aan. Een tot acht dagen na uitkomen wordt er gepaard; de paring duurt 1-2 uur en een vrouwtje wordt meestal meerdere keren bevrucht. Na ongeveer een week zet het vrouwtje gedurende 15-30 dagen tot vijftig eieren per dag af. In totaal worden 75-300 eieren afgezet (BARKEMEYER 1994, op grond van Egyptische gegevens).

Het eistadium duurt enkele dagen (BARKEMEYER 1994). De larve leeft van vele soorten bladluizen op kruiden zoals ganzenvoet, kool en melkdistel. Het larvale stadium duurt, afhankelijk van temperatuur en vochtigheid, 1-4 weken. De larve heeft een facultatieve diapauze. De soort overwintert als larve. Verpoping vindt plaats op de plant en duurt 6-13 dagen (BARKEMEYER 1994).

Summary – Fairly common. More common before 1950, no trend since. Pioneer vegetations, like waste ground and fallow land, also in salt marshes.

Sphaerophoria scripta Grote langlijf

wvs

Grote *Sphaerophoria*. Grote mannetje (hoofdstuk 1, fig. 4) onmiskenbaar doordat ten minste gehele vierde achterlijfssegment voorbij vleugels steekt. Veel kleinere vrouwtje (hoofdstuk 3, fig. 8) te onderscheiden van andere vrouwtjes *Sphaerophoria* door bredere kale middenstreep aan de onderkant van de achterdij. Lengte 7-12 mm.

Verspreiding en vliegtijd

Holarctisch. Van West-Europa tot in Japan en Groenland. Heel Europa.

In Nederland zeer algemeen in het hele land.

Meerdere, elkaar overlappende generaties. De toename in de zomer wordt waarschijnlijk mede veroorzaakt door migratie.

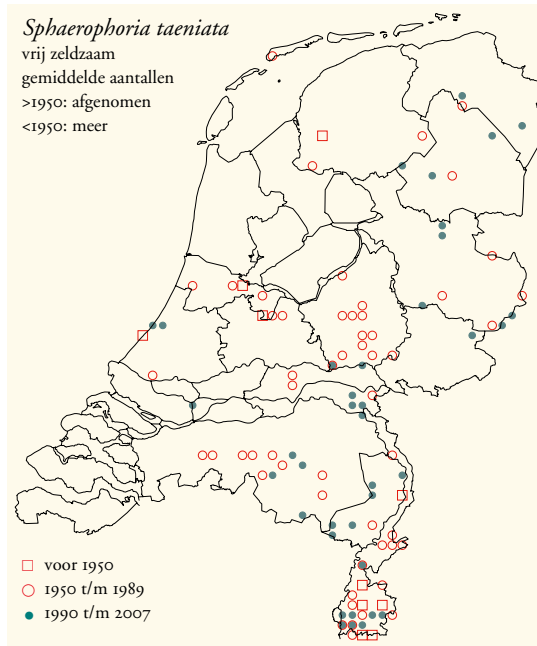
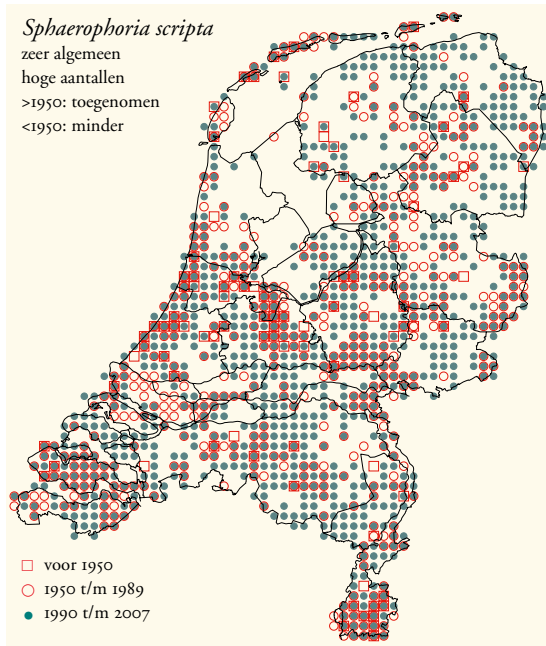
Ecologie

Alle open biotopen, hoofdzakelijk in grasvegetaties en andere lage begroeiing en vrijwel niet in bossen.

De soort bezoekt veelvuldig bloemen. Tijdens het foerageren maakt hij korte vluchten van bloem naar bloem. Mannetjes bezetten korte tijd een territorium door tussen de vegetatie te zweven. Interactie met andere mannetjes treedt zelden op. Voor een figuur van de paring zie hoofdstuk 3, fig. 20.

In de zomer kunnen noordwaartse verplaatsingen optreden van grote aantallen vliegen (AUBERT & GOEDLIN DE TIEFENAU 1981, GATTER & SCHMID 1990). Op het strand bij Katwijk vond Van Zonneveld (1992) in oktober 1991 vele tientallen individuen op enkele honderden meters strand. Mogelijk zijn dit dieren geweest die de zee op zijn gewaaid, daar zijn verdrongen en vervolgens zijn aangespoeld.

De eieren worden op kruiden gelegd. De larve leeft van verschillende soorten bladluizen op diverse kruiden, waaronder tuinbouw- en akkergewassen. Hij heeft een facultatieve

diapauze aan het eind van het laatste larvestadium en overwintert als volgroeide larve. De verpoping vindt plaats op een plant. Naarmate de temperatuur hoger is verloopt de ontwikkeling sneller; zo kan de cyclus van ei tot vlieg zich onder gunstige omstandigheden in slechts twintig dagen voltrekken (BARKEMEYER 1994).

Summary – Very common. Less common before 1950, increased since. Various open habitats, hardly in forests.

Sphaerophoria taeniata Graslanglijf

WVS

Grote brede *Sphaerophoria* met brede banden op achterlijf. Verwarring mogelijk met *S. scripta*, maar achterlijf korter. Lengte 8-10 mm.

In 1974 is *S. batava* onderscheiden van *S. taeniata* (GOELDLIN DE TIEFENAU 1974); oudere verwijzingen zijn daarom niet betrouwbaar.

Verspreiding en vliegtijd

Palaarctisch. Van West-Europa mogelijk tot in China en Japan, maar de verspreiding is niet goed bekend vanwege verwarring met *S. batava*, die in elk geval in Noordwest-Europa algemener is. *Sphaerophoria taeniata* is binnen Europa waarschijnlijk een Midden- en Noord-Europese soort.

In Nederland vrij zeldzaam. Hoofdzakelijk op zandgrond, zowel in het binnenland als in de duinen, maar er zijn enige waarnemingen uit kustgebied en binnenland van rivier- en zeeklei.

Twee generaties.

Ecologie

Vochtige tot droge graslanden en heidevelden, soms ook op ruderaal terreinen en in stadsparken, maar altijd bij gele bloemen. De begroeiing kan uit laag gras bestaan, bijvoorbeeld een kortgemaaid dijk, maar ook uit hoogopgaand gras en riet, afgewisseld met wat bramen.

De soort vliegt vrij zenuwachtig tussen of over de vegetatie. Van tijd tot tijd wordt zeer kort gefoerageerd op boterbloemen, tormentil en gele composieten. Hij zit kortstondig op bladeren.

Er is een waarneming van een pop op riet (SPEIGHT 2005). Verder is niets over de onvolwassen stadia bekend.

Summary – Scarce. More common before 1950, decreased since. Moist to dry heathland and grasslands, sometimes on waste ground or in city parks.

Sphaerophoria virgata Heidelanglijf

WVS

Vrij grote *Sphaerophoria* met brede gele banden op achterlijf. Alleen mannetjes te herkennen aan genitaliën. Lengte 8-10 mm.

Verspreiding en vliegtijd

Europees. Van Noord-Zweden en Schotland tot Portugal en Cyprus.

In Nederland vrij zeldzaam in het binnenland, hoofdzakelijk op de Veluwe, Utrechtse Heuvelrug en de zandgronden van Friesland en Drenthe. Ook enige waarnemingen uit Noord-Brabant en Limburg, maar daar vrijwel verdwenen. Twee generaties.

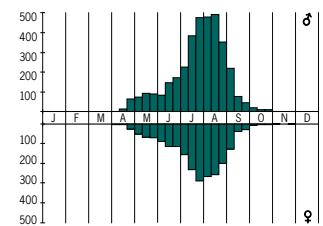
Ecologie

Beschutte heidevelden en schrale graslanden, zowel nat als droog, maar ook langs de rand van hoogvenen en in jonge aanplant van naaldbomen.

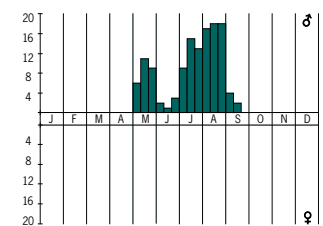
De soort vliegt tussen lage vegetatie en bezoekt veelvuldig bloemen.

De onvolwassen stadia zijn onbekend.

Summary – Scarce. Decreased since 1950. Susceptible. Sheltered heathlands and sparsely vegetated grasslands, both wet and dry, also moorland and young conifer plantations.

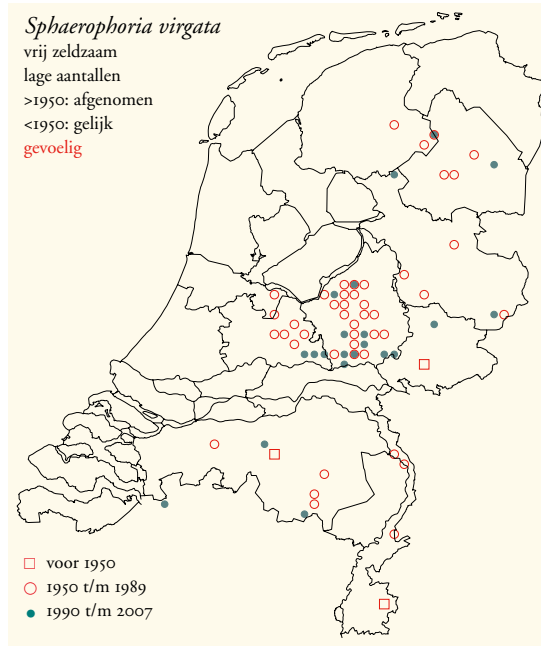

Sphaerophoria scripta

Sphaerophoria taeniata

▶▶ *Sphagina clunipes*
vrouwtje op een schermbloem.

Sphagina Bronzweefvliegen

WR

Kleine slanke vliegen (4-8 mm) met knuppelvormig achterlijf, relatief grote vleugels en lange achterpoten. Van *Neoscicia* te onderscheiden door gebogen randader c. De ogen van het mannetje raken elkaar niet.

Taxonomie en determinatie

Er is lang onduidelijkheid geweest over status en herkenning van de soorten. Thompson & Torp (1986) geven een overzicht van de in Europa voorkomende soorten dat veel onduidelijkheid wegneemt. Doczkal (1995) geeft een tabel voor de vrouwtjes en Smit (2002a) voor zowel mannetjes als vrouwtjes van de Nederlandse soorten.

Verspreiding

Holarctisch genus. Thompson & Torp (1986) melden 31 palearticke, 21 nearctische en tien oriëntaalse soorten, maar sindsdien zijn er enkele nieuwe soorten uit Europa beschreven. Momenteel zijn er 17 soorten uit Europa bekend (KASSEBEER 1991, VUJIĆ 1987) en uit Nederland vijf. Uit de nieuwkomersanalyse blijkt dat drie van de vijf soorten zich in de twintigste eeuw in Nederland hebben gevestigd.

Ecologie

De larven zijn gevonden onder bast van zowel levende als dode bomen. Deze bomen staan meestal op vochtige, beschaduwde plaatsen of zelfs (deels) in het water. Op levende bomen leven de larven in rottende plekken ontstaan door sapstromen (HARTLEY 1961, ROTHERAY 1990A, 1993).

Sphagina clunipes Gewone bronzweefvlieg

WR

Grote brede *Sphagina*. Vooral het achterlijf van het vrouwtje is breed. Variabel gekleurd, maar de meeste mannetjes heb-

ben een donker achterlijf met een lichte band op rugplaatje 2 en de meeste vrouwtjes met roodbruine zweem op een donker achterlijf. Lengte 6-7 mm.

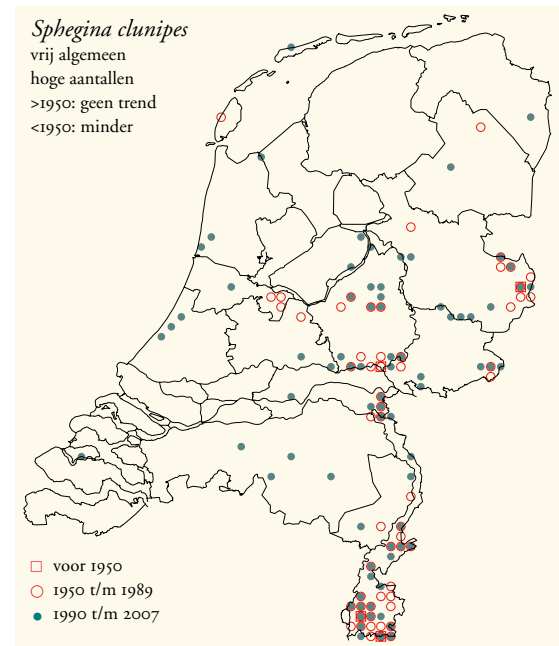
Verspreiding en vliegtijd

Palaerctisch. Van West-Europa tot in Japan. In Europa van Noord-Noorwegen tot Noord-Spanje, Zuid-Italië en Griekenland en van Ierland tot in Rusland.

In Nederland vrij algemeen in Zuid Limburg, vrij zeldzaam in het binnenland en zeldzaam in het duingebied. Pas vanaf eind jaren 1990 ook in West-Nederland waargenomen.

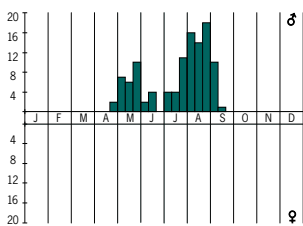
Waarschijnlijk twee generaties.

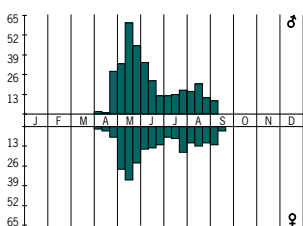
Ecologie

Vochtige loof- en naaldbossen met goed ontwikkelde kruidlaag. Ze vliegen in de schaduw, zitten op schermbloemen of vliegen eronder. Vaak vliegen mannetjes zigzaggend rond de stammen van dikke loofbomen. Ook zweven ze soms tot een meter hoogte tussen de vegetatie. Waarnemingen in het open duin, droge naaldbossen en op een kwelder geven aan dat ze grote afstanden kunnen afleggen en ook buiten hun voorkeursbiotoop voorkomen.

De larven zijn gevonden onder rottende bast van verschil-

Sphaerophoria virgata

Sphagina clunipes